

UDITAX – MODEL DISTINKTNIH TAKSONA TEMELJEN NA MAKSIMIZACIJI UDALJENOSTI REPREZENTATIVNIH ENTITETA

Sažetak

Svrha ovog rada bila je definiranje algoritma i kodiranje novog modela taksonomske analize koji je utemeljen na maksimizaciji reprezentativnih entiteta u ukupnom uzorku. Metodološki dizajn je orijentiran prema novom pristupu distinktnim taksonima koji omogućava identifikaciju reprezentanata u totalnom uzorku koji tako postaju nositelji primarnih grupnih informacija. Sukcesivnim pridruživanjem ostalih entiteta formiraju se realne grupe kao sub-uzorci, tj. taksoni. Rezultati su pokazali stvarnu egzistenciju taksona u više situacija od kojih je za ilustraciju izabrana vrlo kompleksna solucija sa 249 dječaka uzrasta 7 godina opisanih sa 26 biomotoričkih varijabli (morfološke, motoričke, funkcionalne). Originalnost istraživanja i ponuđenog modela je u stabilnosti ekstrahiranih taksona i njihovoj izuzetno jednostavnoj identifikaciji. Striktno matematički gledano ovaj model taksonomske analize potpuno je neosjetljiv na broj entiteta ili varijabli, te je baš zato primjenjiv u malim uzorcima kakvi su najčešće u sportu. Ograničenja modela i ponuđenog algoritma praktično ne postoje, te je čak moguće da je broj varijabli višestruko veći od broja entiteta, što je uobičajeno ograničenje svih drugih modela.

Ključne riječi: grupiranje, udaljenosti, reprezentanti
